

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4C/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614204228
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614204228.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Boženu Brinčíkovou v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpeného JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, IČO: 36866598 proti žalovanému W. R., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXX, toho času bytom Ž. N. N. XX/X, o zaplatenie 448,68 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 448,68 €, úrok vo výške 18,40 % ročne zo sumy 336,83 € od 23.11.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 336,83 € od 23.11.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 259,20 € pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 232,70 € a z ostatných trov v sume 26,50 € k rukám Advokátskej kancelárie JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o. , Piešťany do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovanému zaplatenia 448,68 € s úrokom 18,40% ročne zo sumy 336,83 € od 23.11.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 336,83 € od 23.11.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca poskytol ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi dňa 20.9.2006 na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX úver vo výške 30 000 Sk s úrokovou sadzbou 18,40%. Podpísaním zmluvy sa žalovaný zaviazal poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a poplatky v mesačných splátkach vo výške 834 Sk splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.10.2006 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňa 20.9.2011. Žalovaný si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnil riadne, v dôsledku čoho ku dňu 22.11.2013 dosiahla výška splatného dlhu celkom sumu 448,68 € pozostávajúcu z istiny 336,83 € a príslušenstva 111,85 €. Listom zo dňa 12.2.2014 vyzval žalovaného na zaplatenie celej dlžnej sumy, žalovaný na výzvu nereagoval.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 8.9.2014 doplnil žalobu tak, že špecifikoval uplatnenú istinu vo výške 336,83 € ako istinu a kapitalizované splatné úroky do 5.8.2011. Od 6.8.2011 zostala istina nezmenená a následnými úhradami dlhu došlo k jej zníženiu na sumu 336,83 €. Príslušenstvom špecifikoval ako úroky vo výške 75,90 € vyčíslené z istiny 336,83 € za obdobie od 2.9.2012 do 22.11.2013 pri úročení úrokom 18,40% p.a. a úroky z omeškania vo výške 35,95 € vyčíslené z istiny 336,83 € za obdobie od poslednej úhrady dlhu, t.j. od 24.7.2012 do 22.11.2013 pri úročení istiny úrokom z omeškania vo výške 8% p.a.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, na pojednávanie vo veci sa neustanovil, svoju neúčasť ospravedlnil tým, že sa nachádza pracovne v zahraničí, pričom žiadal, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Žalobca sa na pojednávanie neustanovil, jeho neprítomnosť ospravedlnil právny zástupca pracovnou

vyťaženosťou. Súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, oboznámením obsahu spisu, najmä návrhu na začatie konania, výpisu z obchodného registra, zmluvy o splátkovom úvere, výzvy na zaplatenie pohľadávky, doplnenia návrhu, obchodných podmienok žalobcu, výpisu z účtu žalovaného a podania žalovaného a zistil, že žalobca je banka.

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 20.9.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol úver vo výške 30 000 Sk (995,82 €) splatný v 60 mesačných splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci po 834 Sk (27,68 €). Účastníci zmluvy si dohodli úrok vo výške 18,40% p.a. a poplatok za správu úveru 60 Sk (1,99 €) mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola 25,19% a konečná splatnosť úveru 20.9.2011. Žalovaný úver riadne a včas neplatil, preto ho žalobca vyzval výzvou zo dňa 12.2.2014 na zaplatenie pohľadávky vyčíslenej na 468,65 €. Žalovaný pohľadávku napriek výzve nezaplatil.

Z doplnenia žaloby, ako aj z výpisu z úverového účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný po započítaní splátok úveru nezaplatil žalobcovi istinu vo výške 336,83 € a príslušenstvo, ktoré si žalobca vyčíslil do 22.11.2013, a to úroky vo výške 18,40% ročne z dlžnej istiny 336,83 € od 2.9.2012 do 22.11.2013 v sume 75,90 € a úroky z omeškania vo výške 8% ročne z dlžnej istiny 336,83 € od 24.7.2012 do 22.11.2013 v sume 35,95 €. Poslednú splátku žalovaný uhradil 23.7.2012.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 20.9.2006 (ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 ObZ za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 ObZ ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 20.9.2006 na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1, 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd po vykonanom dokazovaní, na podklade jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je dôvodný. Súd vychádzal z toho, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 20.9.2006 zmluvu o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. Zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, je teda platná a účinná. Žalobca na jej podklade poskytol žalovanému úver v sume 30 000 Sk (995,82 €) splatný v 60 mesačných splátkach po 834 Sk (27,68 €), pričom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 20.9.2011. Žalovaný úver riadne a včas nesplácal, poslednú splátku zaplatil dňa 23.7.2012. Celková istina dlhu, ktorú žalovaný nezaplatil, predstavuje 336,83 €. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi istinu 336,83 €. Žalovaný okrem istiny nezaplatil ani úrok dohodnutý v zmluve o úvere vo výške 18,40% ročne. Žalobca si uplatnil žalobou úrok za obdobie od 2.9.2012 do 22.11.2013. Súd mu priznal úrok vyčíslený za toto obdobie v sume 75,90 €. Vzhľadom k tomu, že je žalovaný so zaplatením dlhu v omeškaní, patrí žalobcovi aj úrok z omeškania. Žalobca si v žalobe úrok z omeškania vyčísľil za obdobie od poslednej úhrady dlhu (24.7.2012 do 22.11.2013). Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol preukázateľne v omeškaní už nasledujúci deň po konečnej splatnosti dlhu (21.9.2011) a vzhľadom k tomu, že súd je viazaný rozsahom žalobného návrhu (§ 153 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8% ročne za obdobie od 24.7.2012 do 22.11.2013 v sume 35,95 €. Spolu teda súd priznal žalobcovi sumu 448,68 € (istina v sume 336,83 € + úrok do 22.11.2013 v sume 75,90 € + úrok z omeškania do 22.11.2013 v sume 35,95 €).

Súd priznal žalobcovi úrok vo výške 18,40% ročne zo sumy 336,83 € aj od 23.11.2013 do zaplatenia a vzhľadom k tomu, že žalovaný je v omeškaní so zaplatením dlhu aj po 22.11.2013, aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 336,83 € od 23.11.2013 do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie svojho nároku. Trovy konania žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu v sume 26,50 € a z trov právneho zastúpenia.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za:

- prevzatie veci a prvú poradu s klientom 31,54 €,
- písomné podanie na súd vo veci samej (žaloba) 31,54 €,
- účasť na pojednávaní dňa 24.2.2015 (bez prejednávania veci) 7,89 €,
- účasť na pojednávaní dňa 17.9.2015 31,54 €
- 2 režijné paušály za úkony vykonané v roku 2014 16,08 €,
- 2 režijné paušály za úkony vykonané v roku 2015-10-15 16,78 €,
- náhrada cestovného na trase Piešťany - Partizánske a späť dňa 24.2.2015 pri vzdialenosti 104 km, sume základnej náhrady 0,183 €/km, spotrebe 8,9l/100 km a cene paliva 1,13 €/l 29,50 €,
- náhrada cestovného na trase Piešťany - Partizánske a späť dňa 17.9.2015 pri vzdialenosti 104 km, sume základnej náhrady 0,183 €/km, spotrebe 8,9 l/100 km a cene paliva 1,081 €/l 29,05 €,

V súlade s § 10 ods. 1 vyhlášky MŠSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb je základná sadzba tarifnej odmeny 31,54 €. Spolu súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 193,92 €. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, patrí mu v súlade s § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky aj DPH vo výške 20% zo základu 193,92 €, t.j. v sume 38,78 €. Spolu priznal súd žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 232,70 € vrátane DPH (193,92 € + 38,78 €).

Súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia odmenu za celý úkon zo dňa 24.2.2015 (účasť na pojednávaní), ale za tento úkon priznal v súlade s § 13a ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z. odmenu len v rozsahu 1/4 tarifnej odmeny, pretože pojednávanie dňa 24.2.2015 bolo odročené bez prejedania veci. Ďalej mu súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia (odmenu a zodpovedajúci režijný paušál a DPH) za úkon písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - doplnenie návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 05.09.2014, pretože vznik týchto trov zaviniel žalobca tým, že v žalobe neuviedol všetky skutočnosti, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie súdu vo veci. Žalobca mohol a mal uviesť skutočnosti, ktoré uviedol v doplnení žaloby, už v samotnej žalobe. Ak žalobu doplnil bez toho, že by sa od jej podania zmenila procesná situácia (napríklad že by sa k žalobe vyjadril žalovaný alebo by boli zistené nové dôkazy) alebo že by došlo k zmene v hmotnom práve (napríklad by časť žalovaného dlhu zanikla), nejde o úkon účelne vynaložený na uplatnenie žalobcovho práva. Okrem toho súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za stratu času dňa 24.2.2015 a dňa 17.9.2015. Súd vychádzal z toho, že na pojednávaniach dňa 24.2.2015 a dňa 17.9.2015 sa nezúčastnil osobne advokát zastupujúci žalobcu, ale sa na nich zúčastnila jeho koncipientka. Náhrada za stratu času v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Nakoľko sa v tejto veci pojednávania dňa 24.2.2015 a dňa 17.9.2015 nezúčastnil osobne advokát, ale na zastupovanie substitučne splnomocnil advokátsku koncipientku, je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý splnomocnená advokátska koncipientka strávila cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Náhrada za stratu času je výlučne viazaná na osobu advokáta, pretože iba v prípade poskytovania právnej služby osobne advokátom je splnená podmienka existujúceho objektívneho dôvodu, pre ktorý nemôže poskytovať inú právnu službu. Súd pri posúdení nároku na náhradu za stratu času vychádzal aj z aktuálnej rozhodovacej praxe odvolacích súdov (napr. uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.7.2015 sp. zn. 17Co/727/2015, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3.3.2014 sp. zn. 6Co/230/2013, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.3.2015 sp. zn. 6Co/607/2014), ktoré sú jednotné v tom, že za stratu času pri úkonoch právnej služby vykonávaných advokátskym koncipientom advokátovi náhrada nepatrí.

V súlade s § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je žalovaný povinný zaplatiť trovy konania k rukám právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).